

[J. K. Hansen]

skal bruges til at dække et hul i statsfinanserne, og så er de væk.

Det er et helt klart led i privatiseringsaftalen med Fremskridtspartiet. Sådan forsvinder pengene her i Folketinget.

I 1980 vedtog et stort flertal i Folketinget loven om udbygning af Københavns Lufthavn. De nuværende regeringspartier, CD, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet var med. Der blev ved vedtagelsen af loven lagt afgørende vægt på, at planerne for udbygning af Københavns Lufthavn blev fastlagt klart og utvetydigt af Folketinget. Der blev også lagt vægt på den meget brede tilslutning omkring udbygningsloven.

Tilsyneladende har regeringen ikke haft det samme i tankerne med det forslag om Københavns Lufthavne A/S, der nu fremsættes. Den har ikke på ét eneste tidspunkt kontaktet Socialdemokratiet i den anledning og spurgt, om vi ville være med til den ændring af Københavns Lufthavns status, som regeringen nu foreslår, og som den langt om længe har fået forhandlet på plads med sig selv. Vi kan kun tage til efterretning, at regeringen heller ikke på dette område ønsker at tale med Socialdemokratiet, men hellere vil forhandle med Fremskridtspartiet. Sådan er det bare.

I Socialdemokratiet har vi længe set skriften på væggen, hvad angår Københavns Lufthavns udvikling. Vi har måttet konstatere, at det nuværende bevillingssystem med årlige nedskæringer på anlægsbevillingerne til lufthavnen umuliggør en ordentlig planlægning af udbygningen af lufthavnen. Vi må derfor frygte, at lufthavnen sækker bagud i forhold til de europæiske lufthavne, som den skal konkurrere med, og vi må se i øjnene, at lufthavnen ikke længere kan bevare sin status som den centrale internationale lufthavn i Skandinavien.

Allerede under finanslovforhandlingerne i efteråret 1988 gjorde vi opmærksom på disse forhold og foreslog dengang en friere styreform for lufthavnen: at give den en friere økonomisk status med en mulighed for at hente sit kapitalbehov til investeringer uden for det statslige bevillingssystem. Vi er blevet belært om – men bestemt ikke overbevist om – at det ikke lader sig gøre som statsvirksomhed.

Og vi har da også været villige til at acceptere A/S-modellen, men, må jeg sige, vi har meget svært ved at acceptere, at staten skal malke luft-

havnen for mere end halvdelen af sin bogførte værdi for at dække et hul i statskassen. Gør man det, så efterlader man en forgældet lufthavn, der ikke vil have nogen mulighed for at gennemføre de omfattende anlægsinvesteringer, som er nødvendige i de kommende år.

Man må gøre sig klart, at med den massive intensivering af konkurrencen, som forventes i nærmeste fremtid – med udviklingen af det indre marked in mente oven i købet – vil der blive stillet betydelige krav til anlæggene i de lufthavne, der flyves på. Ser vi f.eks. på KLV's nærmeste konkurrenter, f.eks. Stockholm, Amsterdam og Frankfurt, ja så opererer de med et investeringsniveau, som langt overstiger KLV's.

Lufthavnen er i dag en god forretning, og det skal den blive ved med efter vor opfattelse. Men det kan den ikke blive ved med, såfremt regeringen vil trække de foreslåede 1,2 mia. kr. ud af lufthavnen. Herved vil lufthavnen få en årlig rentebyrde på omkring 200 mio. kr. Dertil kommer, at lufthavnen skal ud at hente penge til sine anlægsinvesteringer. Det var 359 mio. kr. i 1989, og det er 300 mio. kr. i 1990. Lufthavnen vil simpelt hen blive ringere stillet efter forslaget, end den er i dag.

Jeg har bemærket, at regeringen i sine beregninger har taget udgangspunkt i lufthavnens regnskab for 1988, som var et godt år for KLV, hvor den forrentede sine aktiver med 19,7 pct. Vi ved allerede nu, at 1989 ikke blev så godt et år for lufthavnen, hvor forrentningsprocenten kun blev 13. Vi ved også, at trafiktilvæksten har været faldende på det seneste – det er især chartertrafikken, der er gået ned – men lufthavnen er fortsat en god forretning. Men vi må bestemt advare imod at malke lufthavnen for dens værdier.

Som tidligere nævnt har regeringen ikke ønsket at forhandle denne sag med os, i modsætning til hvad vi gjorde i 1980 med udbygningsloven. Vi vil derfor naturligvis benytte os af vor ret til en meget grundig udvalgsbehandling for at få belyst en række af de ting, som jeg her har nævnt.

Det står i forslaget, at regeringen på længere sigt agter at afhænde nogle af aktierne til private. Jeg skal her nævne, at vi ikke synes, det er særlig klogt at bortsælge disse aktier. Også det vil vi gerne se på i udvalget.

Jeg har hidtil kun været inde på de rent økonomiske forhold i forbindelse med omdannel-